

Predica de la Zürich

Duminică, 31 ianuarie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 10:23-26**: „Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie. Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate”.

Evrei 10:35-39: „Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră („fericita voastră încredere” – lb. germ.), pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. «Încă puțină, foarte puțină vreme», și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.» Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului”.

Evrei 11:1, 5-6: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd...Prin credință a fost mutat (răpit) Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea (răpirea) lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută”.

Filip. 2:2-5: „Faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând („mergeți cu toții într-o singură direcție”

– lb. germ.). *Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus*”.

1 Ioan 3:11-12: „Căci vestirea pe care ați auzit-o de la început este aceasta (lb. germ.– „Căci acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început”): *să ne iubim unii pe alții; nu cum a fost Cain, care era de la cel rău și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite*”.
Mat. 25:40: „Drept răspuns, Împăratul le va zice: *«Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut»*”.

Dragi frați și surori, Dumnezeu ne vorbește prin fiecare Cuvânt care ne-a fost citit. Unde puteți deschide Biblia și Domnul să nu ne vorbească? Realitatea este că nu avem doar un Cuvânt scris, ci este un Cuvânt viu care ne-a fost descoperit. Cuvântul scris îl au toți. Noi am verificat aceasta. Din anul 1960 sunt tipărite peste două miliarde de Biblii în 542 de limbi și dialecte de pe întregul pământ. Dacă noi o aducem la prezent, Dumnezeu ne-a dăruit har ca să nu vorbim Cuvântul Său cu gândurile noastre proprii, ci să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu să ne vorbească și să ne fie descoperit prin Duhul lui Dumnezeu. Mare har!

Noi toți simțim că anul de abia a început și deja prima lună a anului se încheie. Așa cum cântă poetul de cântare: „Cât de repede trece timpul! Prietene, gândește-te: în curând vine veșnicia când nu mai poți schimba nimic”.

Îngăduiți-mă s-o spun aici în acest loc, în Zürich. Pentru mine luna ianuarie are o însemnătate deosebită. Pe 19 ianuarie 1945 a început refugiarea noastră cu caii și căruța; timp de zece săptămâni am fost pe drum. În 27 ianuarie 1945 a avut loc eliberarea celui mai îngrozitor loc care a fost pe pământ, lagărul de concentrare din Auschwitz. Scumpi frați și surori, ți se rupe inima când te gândești că în scurt timp au fost uciși șase milioane de iudei. Îi poți înțelege pe oameni. Aceasta o spun liber și deschis: după război, germanii, fie că

au fost tineri sau în vârstă au avut o mare problemă, pentru că totul a fost „împachetat” și fiecare german a fost privit ca vinovat înaintea întregii lumi. Nu o voi uita niciodată: a fost în anul 1970 sau 1971 în Noua Zeelandă când am predicat la o conferință. După predică a venit la mine un bărbat mai în vârstă și mi-a spus: „Astăzi trebuie să dau o mărturie. Eu i-am urât pe germani. Tu ești primul german pe care îl pot îmbrățișa”. Această ură a fost consecința războiului care, pe nedrept, a fost atribuit fiecărui german. Nu intrăm în amănunte, dar știm că niciun om nu poate schimba locul unde a fost născut sau unde a crescut; niciun om nu poate schimba situația privitoare la ceea ce face conducerea țării unde s-a născut și la ceea ce se întâmplă pe întregul pământ. Pur și simplu lucrurile s-au întâmplat așa. Cu o mare durere le luăm la cunoștință și-I mulțumim Domnului că El va înlătura toată paguba. Și așa cum i-a fost descoperit fratelui Branham în pecetea a cincea: „Toții iudeii care au fost uciși doar pentru că erau iudei, vor fi îmbrăcați în alb și se vor arăta înaintea tronului lui Dumnezeu pentru că au fost martiri. Pur și simplu doar pentru că erau iudei”.

Dar aceasta ne face să ne dăm seama cât este de important nu doar să spui: „Eu sunt ales”, ci să-ți întărești alegerea. N-a ajutat pe niciun iudeu să spună: „Noi suntem poporul ales”. Poporul ales trebuia să accepte și să primească ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru ei atunci. Acest lucru este valabil și pentru noi astăzi. În Rom. 11:17 Pavel dă răspunsul la ceea ce noi nu putem înțelege în întregime: *„Deci ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți”*.

Rămășița aleasă a crezut. Ei au acceptat și au primit, au recunoscut ceasul cercetării lui Dumnezeu, prin har. De aceea este atât de important nu doar să spui: „Eu sunt un ales”. Ca aleși, noi recunoaștem ceasul, mesajul și făgăduința pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru acest timp.

Mai avem răspunsul din Rom. 11:20: *„Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: nu te îngâmfa, dar, ci teme-te!”* („fii atent” – lb. germ.)”.

Noi știm că Dumnezeu are un plan cu poporul Israel. Noi binecuvântăm poporul Israel în Numele Domnului. Există toate aceste făgăduințe, ca cea din prorocul Zaharia. În întregul Vechi Testament Dumnezeu a dat făgăduințele care își găsesc împlinirea în timpul nostru. Citim Zah. 2:12-13: *„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul. Orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a și sculat din locașul Lui cel sfânt!”*.

Am putea citi din Ezechiel 36 unde Domnul, de asemenea, a spus că poporul Său Israel se va întoarce în țara sa. Am putea merge și la Osea 6:1-3: *„Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile. El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui. Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul!”*. În întregul Vechi Testament sunt făgăduințele. Până la Luca 21 unde Domnul nostru a vorbit despre ceea ce se va întâmpla înaintea revenirii Lui. În Luca 21 și în mod deosebit în vers. 24, Domnul a spus dinainte ceea ce se va întâmpla poporului Său Israel.

Luca 21:24: *„Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor”*. Citim vers. 28-29: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie. Și le-a spus o pildă: «Vedeți smochinul și toți copacii»”*. Deja în Osea 9:10 Israelul este simbolizat printr-un smochin. Dar apoi afirmația principală din vers. 31: *„Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape”*. Când vedeți că smochinul înfrunzește, când vedeți că iudeii se întorc înapoi în patria lor din toate neamurile, prin aceasta voi recunoașteți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape, că Domnul este chiar înaintea ușii. După aceea Domnul nostru spune: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”* (vers. 33). Am putea citi acest capitol până la sfârșit.

Dragi frați și surori, scumpii mei, ce este important acum? Nu este important să ne jucăm de-a religia, nu să ținem adunări carismatice sau să prezentăm programe religioase. Acum este important să recunoaștem: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile*”. Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său sfânt și scump. Noi am citit deja din Evrei 11 ce este de fapt credința. Credința este o substanță divină. Credința este ceva ce ții în mână și ea te ține de mână. Citim încă o dată Evrei 11:1: „*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite (conform Cuvântului și făgăduințelor lui Dumnezeu), o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd*”. Puternic! Adevărata credință este în legătură cu Dumnezeu și în prezența lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, noi trebuie să repetăm 1 Ioan 5:10: „*cine nu crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos*”. Credința pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o este dovada că noi am acceptat și am primit ceea ce El ne-a făgăduit. În 1 Ioan 5:10: „*Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său*”. Cine sunt oamenii aceștia care nu cred ceea ce a spus și a făcut Dumnezeu?

Dragi frați și surori, aici este taina mântuirii noastre. În Fiul lui Dumnezeu, plăcerea lui Dumnezeu a fost oferită întregii omenirii și a venit peste toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea*”. Descoperirea lui Dumnezeu în trup, în chip de om, ca să ne dăruiască răscumpărarea și să ne așeze în poziția de fii și fiice ale lui Dumnezeu, așa cum este scris în Gal. 4: „*și pentru că suntem fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său*”. Noi suntem în Hristos și Dumnezeu a dat mărturie că plăcerea lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră, prin har, pentru că Îl credem pe Dumnezeu și am acceptat și primit ceea ce El ne-a făgăduit și ne-a și dăruit. Indiferent de ceea ce fac oamenii care consideră că au dreptul să nu creadă ce a spus Dumnezeu, noi credem din toată inima mărturia pe care Dumnezeu Însuși a dat-o nu doar în Mat. 3:17, ci și în Mat. 17:5: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care*

Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!". Toți fiii și fiicele Lui Dumnezeu, peste care se odihnește plăcerea lui Dumnezeu, ascultă de El. Apoi se împlinește: „*Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul*”.

În Rom. 3, Pavel s-a mai referit o dată la aceasta și a accentuat dreptatea lui Dumnezeu. Rom. 3:4: „*Nicidcum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. Dumnezeu este și rămâne adevărat. Dacă apoi mergem la 1 Ioan 5 o putem citi încă o dată în ultimul verset, unde ne este spus ce suntem noi cu adevărat înaintea lui Dumnezeu. 1 Ioan 5:19: „*Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău*”. Aceasta nu este doar o părere, ci este așa. Dumnezeu se descoperă poporului Său. Mai întâi El ne dăruiește Cuvântul Său, noi credem făgăduințele pe care ni le-a dat în Cuvânt și apoi ne este făcută legătura cu Dumnezeu. Așa cum într-o conversație între noi se stabilește o legătură, la fel a făcut Dumnezeu o legătură cu noi când ne-a vorbit și ne-a descoperit Cuvântul Său. Aici vedem din nou alegerea. „*...toată lumea zace în cel rău*”. Cum am spus înainte, ce ajută cele peste două miliarde de Biblii dacă toți răstălmăcesc Biblia cum vor ei, toți fac și cred ce vor ei și niciunul nu se orientează după ceea ce învață Biblia?

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu că am recunoscut făgăduința pentru acest timp, că înaintea revenirii lui Isus Hristos, înainte să vină ziua aceea mare și înfricoșătoare, Dumnezeu a promis că va trimite un proroc ca Ilie, și l-a și trimis, pentru ca totul să fie reșezat conform Cuvântului lui Dumnezeu și să aducă înapoi Biserica din captivitatea babiloniană, afară din toate obiceiurile și tradițiile; ca să fim aduși înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt. De aceea: „*Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*” (1 Ioan 5:20). Noi credem aceasta din toată inima și din tot sufletul. Răscumpărătorul nostru nu este a doua persoană, ci Însuși Dumnezeu descoperit în trup de carne. Taina lui Dumnezeu, 1 Tim. 3:16: „*Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul*”.

Apoi Îl vedem pe Domnul și Răscumpărătorul nostru în atributele Lui; conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru, El a trebuit să fie Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatele lumii, a trebuit să fie Mijlocitorul noului legământ; ca Mare Preot a trebuit să intre în Locul preasfânt ceresc cu Însuși Sângele Său ca să isprăvească răscumpărarea noastră, veșnic valabilă. Așa cum deja în Vechiul Testament, Dumnezeu S-a descoperit ca Creator, Judecător, Răscumpărător, Împărat, la fel S-a descoperit Domnul în toate însărcinările, în toate domeniile care aparțineau de planul de mântuire; și când desăvârșirea va fi încheiată atunci Dumnezeu va fi totul în toate, așa cum a fost înainte. Dragi frați și surori, pentru mine, descoperirea lui Dumnezeu, descoperirea lui Isus Hristos înseamnă totul, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Totul a fost descoperit în El. De aceea noi suntem mulțumitori că Domnul a trimis pe robul și prorocul Său în timpul nostru.

Dacă ne gândim la anul 1946 când Domnul l-a însărcinat încă o dată pe fratele Branham ca să poarte Cuvântul. Nu numai în iunie 1933, ci și în 7 mai 1946. Și trezirea pe care Dumnezeu a dăruit-o...Întrebați pe orice om, chiar și în Vatican puteți întreba și ei vor da mărturie de aceasta, că William Branham a fost acela pe care Dumnezeu l-a folosit ca să înceapă trezirile de vindecare. Eu am citit și mărturia lui W. J. Hollenweger care l-a tradus pe fratele Branham, dar care apoi s-a dus la Geneva și joacă un rol important în Consiliul Mondial al Bisericilor. Eu am citit toate acestea. Toți știu ceea ce a făcut Dumnezeu prin fratele Branham ca evanghelist, prin darul vindecării. Toți evangheliștii din Statele Unite au profitat de această slujbă și și-au zidit propriile lor împărății în Împărăția lui Dumnezeu. Dar cine a aflat ce s-a întâmplat după deschiderea pecetilor? Cine a aflat ceea ce a descoperit Dumnezeu pentru timpul nostru? De asemenea mai există și aceia care spun: „Da, el a fost un mare bărbat al lui Dumnezeu cu un dar de vindecare deosebit. Dar apoi...”. Acest „apoi” este în legătură cu ei, dar nu în legătură cu fratele Branham, nu!

Ce s-a întâmplat după deschiderea pecetilor? Fratele Branham a trebuit să accentueze și să propovăduiască atât de clar adevărurile

biblice, că nu sunt trei veșnici, nu sunt trei atotputernici, ci un Singur Dumnezeu atotputernic, veșnic, care S-a descoperit pentru mântuirea noastră ca Tatăl, în Fiul și prin Duhul Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu în mijlocul nostru, Dumnezeu în noi, pentru a împlini marele Lui plan de mântuire. Dar începând cu acea clipă, când pecețile au fost deschise și fratele Branham a trebuit să accentueze adevărurile biblice, tot mai mulți s-au retras, invitațiile au fost revocate; au rămas doar oamenii de afaceri ai evangheliei depline care au avut o asociație a lor proprie. Doctorul Gugenbul era conducătorul oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline din Zürich. Dar ce s-a întâmplat? Toți s-au retras și au spus: „W. M. Branham a fost un mare bărbat al lui Dumnezeu, dar învățătura lui nu este corectă”. Învățătura fratelui Branham a fost în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Ei cu învățătura lor nu erau în conformitate cu Cuvântul, dar ei n-au recunoscut-o.

Dragii mei frați și surori, scumpii mei, de aceea trebuie să accentuăm de fiecare dată: este harul de nedescris pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, să rămânem treji și lucizi, să credem doar cum zice Scriptura și să încadrăm totul biblic. Nu demult, la o oră biblică am cercetat-o în Krefeld. De exemplu, toți pot citi Matei 17:10, unde este scris că: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?»*”. Dragi frați și surori, aici noi avem punctul: Ilie nu era făgăduit pentru atunci. În Mal. 4:5 este scris: „*Dumnezeu va trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Nu înaintea zilei harului, ci înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare. Făgăduința care este scrisă în Mal. 3:1a nu are nimic de a face cu Ilie. „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” (Mal. 3:1a). Domnul nostru a confirmat această făgăduință în toate evangheliile. O putem citi din Matei 11:10, Marcu 9, Luca 9, putem citi că Domnul nostru a confirmat această făgăduință. S-o citim pentru ca toți s-o știe. Matei 11:10: „*Căci el este acela despre care s-a scris (în Mal. 3:1a): «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. Domnul nostru Însuși a confirmat cine a fost Ioan Botezătorul, și anume bărbatul la care s-a referit prorocul Maleahi în

Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”, nu este (cel făgăduit în) Mal. 4:5.

Dragi frați și surori, încadrarea corectă a profeției biblice este un cadou al atotputernicului Dumnezeu care prin har ne-a fost dăruit în acest timp, ca să nu cădem în propriile noastre gânduri, ci pur și simplu să știm că așa a făgăduit Domnul și așa s-a și împlinit.

În Matei 17:10 avem întrebarea: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?»*”. Atunci cărturarii au respins slujba lui Ioan Botezătorul și astfel au dus poporul în rătăcire. Putem citi din Luca 7, ceea ce au făcut cărturarii atunci pentru că n-au recunoscut ce slujbă a avut Ioan Botezătorul, și au spus oamenilor: „Ilie va veni. Ilie va veni” și i-au condus pe oameni pe lângă ceea ce făcea Dumnezeu prin slujba lui Ioan Botezătorul. Ei înșiși n-au primit-o și i-au oprit pe oameni să creadă și să primească această slujbă.

Citim din Luca 7 de la vers. 27, pentru ca toți să știe că Domnul nostru a încadrat biblic slujba lui Ioan Botezătorul. Luca 7:27: „*El este acela despre care este scris: «Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. Aici Domnul nostru Însuși a confirmat Mal. 3:1a. Apoi continuă până la vers. 29 și 30: „*Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan...*”. Apoi vine acest mare „DAR...” din vers 30: „*dar fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui*”. Și au spus poporului: „Ilie va veni mai întâi”. Apoi ucenicii, când se întorceau cu Domnul de pe Muntele schimbării la față L-au întreat: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*”. Domnul le-a dat ucenicilor și nouă acest răspuns minunat din Matei 17:11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie*”. Minunat! Răspunsul pentru viitor a fost și este în versetul 11. Răspunsul pentru trecut este în versetul 13. Matei 17:10-11: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?» Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să*

așeze din nou toate lucrurile»”. Noi spunem la aceasta un „Amin” din toată inima și din tot sufletul: aceasta este Maleahi 4:5.

Mai departe citim Matei 17:12: *„Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor”*. Acum, în vers. 13, vine răspunsul pentru aceia care atunci l-au așteptat pe Ilie: *„Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul”*. Așadar ei nu mai trebuiau să aștepte pe cineva, căci pregătitorul căii venise, Maleahi 3:1a se împlinise. Suntem pur și simplu mulțumitori. O spun de fiecare dată pe întregul pământ. Cu adevărat Dumnezeu ne-a introdus în Locul preasfânt și ne-a descoperit în detalii planul Său mântuire și hotărârea Lui, pe care ni le-a făcut cunoscute prin robii Săi prorocii.

Dragi frați și surori, mergeți la toți predicatorii penticostali, mergeți la toți predicatorii din întreaga țară, din întreaga Europă, mergeți pe întregul pământ și spuneți-le că: făgăduința pe care Domnul a dat-o că *„va trimite pe prorocul Ilie”* s-a împlinit în timpul nostru. Atunci ei toți vor respinge și toți vor spune că aceasta s-a împlinit deja atunci cu Ioan Botezătorul. Scumpi frați și surori, s-o repetăm de fiecare dată: este un har nemărginit ca să împărtășești Cuvântul lui Dumnezeu corect, să-l încadrezi corect și să-l așezi în locul în care corespunde. Dacă deja atunci s-ar fi întâmplat ceea ce trebuie să se întâmple înaintea zilei înfricoșătoare a Domnului, atunci soarele demult s-ar fi întunecat și luna demult s-ar fi preschimbat în sânge. Au trecut două mii de ani, dar înainte ca ziua mântuirii să se încheie, Dumnezeu a dăruit har și a trimis un proroc în această epocă profetică, cea mai importantă perioadă de timp a Bisericii nou testamentare, ca să ne dăruiască o întoarcere la Cuvânt, la starea Bisericii de la început. Apoi El spune prin mesajul Lui: *„Voi poporul Meu, despărțiți-vă, nu vă atingeți de nimic necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice”*. Și acest lucru a fost atins în Cuvântul de început: Enoh a umblat cu Dumnezeu în conformitate cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu și lui i-a fost descoperit că nu va vedea moartea și el va fi răpit în slavă.

Dragi frați și surori, credința este o descoperire. Noi știm că Domnul Se va reîntoarce. Cunoaștem și înțelegem că mesajul va premerge cea de-a doua Lui venire și că în Biserica Mireasă totul va fi reasezat. Gândiți-vă odată: ce ar fi dacă Dumnezeu ar răpi în slavă o biserică aflată într-o mare încurcătură? Aceasta nici nu merge, nu funcționează. Va fi răpită gloata răscumpărată prin Sânge care a fost împăcată cu Dumnezeu, care a acceptat și a primit iertarea păcatelor și a trăit-o personal. Dragi frați și surori, trăirile mântuitoare nu trebuie doar propovăduite, ci ele trebuie să fie trăite. Spălați în Sângele Mielului; nu mai rămâne nicio pată, nicio zbârcitură. Spălat, alb ca zăpada. Și dacă păcatele voastre ar fi roșii ca sângele să fie albe ca zăpada. Dumnezeu nostru a adus o jertfă isprăvită desăvârșită, Sângele noului legământ a fost vărsat și toți care au primit prin credință acest nou legământ pentru ei înșiși, se lasă sfințiți în Cuvântul adevărului. *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”* (Ioan 17:17). Și rămâne așa: Dumnezeu este adevărat, chiar dacă fiecare om este un mincinos. Toate răstălmăcirile, toate interpretările sunt de la oameni. Dumnezeu este numai în Cuvântul Său. Dumnezeu nu este în nici o singură interpretare. El este doar în Cuvântul Său. Și doar în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu noi putem fi sfințiți. Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu.

Noi am amintit și accentuat aceasta deseori în acest loc. Îmi dau lacrimile. Noi purtăm o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Astăzi noi avem cea mai mare responsabilitate din întreaga istorie a mântuirii, și purtăm această responsabilitate de a propovădui Adevărul pentru toți aceia care vor avea parte de răpire. Pentru că numai Adevărul ne eliberează. Nu tu și nici eu. Noi nu ne putem ajuta singuri. Dar dacă noi auzim Cuvântul adevărului, îl acceptăm și-l primim prin credință atunci ne va fi descoperit. Și ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit o putem trăi personal. Așadar este o chemare afară și o pregătire pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Dorința interioară a inimii tale și a inimii mele trebuie să fie: să fii pregătit la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi de fiecare dată ne gândim la versetele biblice, la Efes. 1:13: *„și ați fost pecetluiți*

cu *Duhul Sfânt* pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre”. Va pecetlui Dumnezeu o rătăcire? Va pecetlui Dumnezeu căi rătăcitoare? Nu și încă o dată nu! Dumnezeu este adevărat. Noi am citit-o: „Noi suntem în Cel adevărat, în Cuvântul Său, în credință”. Și așa cum am citit mai departe, până la sfârșit: „*Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică*” (1Ioan 5:20).

Scumpi frați și surori, Mireasa va fi o Mireasă curată a Cuvântului așa cum a fost și Mirele. El a fost Cuvântul curat care a fost descoperit în trup de carne. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit este Cuvântul, Alfa și Omega. Așa cum Eva a fost luată din Adam și i-a fost readusă lui, așa Mireasa lui Isus Hristos este luată din El. Așa cum am spus-o deseori, coasta Lui a fost deschisă, Sângele Lui a fost vărsat pe cruce, răscumpărarea noastră a avut loc, împăcarea noastră cu Dumnezeu a fost stabilită. Dumnezeu ne-a dăruit tot ce aparține de planul Său de mântuire. Așa cum am citit din Rom. 3, Dumnezeu este adevărat. Așa cum am citit din Rom. 11, rămășița aleasă a ajuns la țintă. Așa a fost atunci și așa este și astăzi. Aceasta mărturisește adevărata alegere înainte de întemeierea lumii, faptul că nu alergăm mai departe pe căile proprii și nici nu trecem pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Ci noi am primit har să credem așa cum zice Scriptura, să ne lăsăm încadrați biblic de Dumnezeu și să așteptăm revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi o așteptăm cu o inimă sinceră, și totuși în domeniul pământesc rămânem treji și veghetori.

Noi care trecem prin multe încercări; cred că și în Evrei a fost scris despre aceasta că: „după ce am fost luminați a trebuit să ducem o mare luptă de suferințe” (Evrei 10:32). Dar Dumnezeu este credincios, Dumnezeu este credincios. Indiferent ce vine peste mine, ceea ce se spune și se scrie despre noi; pur și simplu aparține acestui timp. Domnul nostru a spus: „*Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi*” (Ioan 15:20). În Evrei 10:32-33 bărbatul lui Dumnezeu scrie: „*Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus*

o mare luptă de suferințe: pe de o parte, erați puși ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor, și, pe de alta, v-ați făcut părtași cu aceia care aveau aceeași soartă ca voi”.

Cine citește cu grijă Faptele apostolilor începând cu cap. 9, va afla că în orice loc a predicat Pavel a fost împotrivire. Într-un loc a fost împroșcat cu pietre, dincolo prigonit, în alt loc a fost aruncat afară din cetate. Ceea ce a fost atunci exact așa este și astăzi cu noi. Este cumva vreun carismatic împroșcat cu pietre și batjocorit? Cine în acest timp este expus și batjocorit pe întregul pământ? Doar William Branham. Nici Oral Roberts, nici Tommy Osborne, nici Billy Graham, niciunul din ei. Doar William Branham. Întregul internet, pagini după pagini sunt pline de ocară și batjocură la adresa acestui bărbat trimis de Dumnezeu. De ce? Pentru că el a fost un bărbat trimis de Dumnezeu. Însuși Domnul a spus: „Unde a fost un proroc pe care să nu-l fi prigonit sau un bărbat trimis de Dumnezeu căruia să nu-i fi produs suferință?” Ei nu se potrivesc în această lume religioasă. Dar toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, Îl urmează pe Domnul și, prin propovăduirea oamenilor trimiși de Dumnezeu, sunt în legătură cu El.

Să cuprindem ceea ce dorim să accentuăm astăzi. Dumnezeu a adus pe poporul Său Israel din peste o sută cincizeci de țări înapoi în țara făgăduită lor. Mai întâi El Își va aduce la desăvârșire planul Său de răscumpărare cu Biserica Mireasă dintre neamuri. Când acest lucru se va fi întâmplat, atunci cei doi proroci, conform Zah. 4 și Apoc. 11, vor apărea în Ierusalim, vor propovădui mesajul divin și cei 144 de mii, 12 mii din fiecare seminție, vor fi pecetluiți. În Apoc. 14 aceștia sunt arătați mai dinainte pe Muntele Sionului. Dumnezeu a alcătuit deja planul Său de mântuire. Cei 144 de mii sunt deja arătați acolo, 12 mii din fiecare seminție. Nu vă îngrijorați de aceasta. La Dumnezeu întregul Său plan de mântuire este deja desăvârșit și isprăvit. În ochii Lui și Mireasa este deja desăvârșită. Noi stăm înaintea Feței Sale, îmbrăcați în alb, și-I ascultăm cuvintele. Bindecuvântați sunt toți aceia care sunt invitați în Odaia de Nuntă a Mielului! Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să împlinească totul.

Încă o dată accentul: ultimul mesaj, chemarea afară, separarea, pregătirea Miresei de pe întregul pământ trebuie să aibă loc acum. Dumnezeu a vrut-o așa. Așa a făgăduit-o El. Și este deja scris în Matei 24:14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul*”. Niciodată n-au existat aceste posibilități care ne stau astăzi la dispoziție, ca întregul pământ să ne asculte și astăzi. Astăzi ne ascultă toți, fie din România, fie din Canada, în Statele Unite, în America de Sud sau de pe insule, astăzi toți ne ascultă în diferite limbi. Dacă sunt acasă ei pot descărca predica și o pot reasculta. Cum mi-a spus un frate ieri sau alaltăieri: noi ascultăm acum predicile pe care le-ai ținut la Radio Luxemburg acum câțiva zeci de ani; anii 1967-1968 și anii care au urmat. Toate predicile au fost înregistrate și pot fi ascultate. Toate cele 504 predici pe care le-am ținut la televiziunea din Berlin pot fi ascultate. Toate serviciile de vestire care au fost ținute pot fi ascultate. Ceea ce se propovăduiește acum ascultă întreaga lume.

Fraților, acum două zeci de ani n-a fost așa cum este acum. Și toate limbile în care Dumnezeu S-a îngrijit să ne dăruiască traducere. Cine i-a rugat să vină aici pe acești oameni care traduc în diferite limbi în direct? Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca toate popoarele și toate limbile să audă Cuvântul Său sfânt și scump ca ultim mesaj divin. Așa cum i-a fost spus iubitului nostru frate Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos, la fel mesajul care ți-a fost încredințat va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Noi suntem aici prin însărcinarea lui Dumnezeu. Aceasta nu este din îndrăzneală, ci este o realitate divină. Noi am recunoscut ceasul și timpul, mesajul și mesagerul și-I suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru încadrarea biblică a profeției biblice pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o în Cuvântul Său. Dacă noi citim în Noul Testament vedem cât de des este repetat cum Dumnezeu a spus-o dinainte prin sfinții Săi proroci. Citiți odată în scrisorile apostolilor și veți vedea cât de des se referă la Vechiul Testament. Eu mă bucur de fiecare dată când mă gândesc că 845 de locuri din Noul Testament fac referință la Vechiul Testament. Vechiul și Noul Testament sunt într-o armonie biblică care

ne-a fost restituită. Prin har noi putem recunoaște planul de mântuire divin, ne putem lăsa incluși în el, putem recunoaște timpul în care trăim și mesajul și putem primi ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Atotputernicului Dumnezeu Îi dăm slavă și cinste, mărire și închinare. Aceasta este ziua pe care Dumnezeu a făcut-o pentru noi. Ceasul pe care l-au așteptat mulți proroci și apostoli, cel mai prețios timp din întreaga istorie a mântuirii se derulează acum. Prin har, noi putem avea parte de acest timp. Lui Singur I se cuvine toată cinstea. Așa cum toți am cântat: „Lui Îi dăm cinstea, numai lui Isus”. Atotputernicului Dumnezeu, adevăratului Dumnezeu, Îi dăm toată cinstea și lauda în vecii vecilor. O puteți crede? O puteți primi? Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har fraților și surorilor care n-au putut veni, ei fiind la o vârstă înaintată. Miercurea trecută a venit în față la rugăciune o soră mai în vârstă. Ea umbla sprijinindu-se în cârjă. Cu adevărat eu am fost călăuzit să spun: „Scumpă soră, dacă Domnul te eliberează de cârjă sau nu, încredințează-o în mâna Lui, dar durerile care te încovoiază Domnul le-a purtat. Durerile tale El le-a luat asupra Lui. Tu să pleci din acest loc fără dureri!”. Noi ne-am rugat și Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său pe loc, și sora a putut pleca prin credință și să-I mulțumească Domnului.

Acum când ne plecăm capetele în rugăciune și ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu, vă rog să primiți tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Răscumpărarea deplină: El îți iartă toate păcatele tale, îți vindecă toate slăbiciunile, ți-a mântuit viața de nenorocire și te încoronează cu har și milă. Și cum este spus în Isaia 53:10 atât de frumos: „Sămânța Lui Îi va sluji” și în Ps. 22:30: „Sămânța Lui Îi va sluji”. O puteți citi și în Ps. 89. El, Sămânța lui Dumnezeu, S-a descoperit ca Fiu al lui Dumnezeu pentru ca toată Scriptura să se împlinească prin El. Toate făgăduințele pe care noi le credem și le trăim sunt «Da» și «Amin» în Isus Hristos, Domnul nostru. Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, noi avem o intrare liberă la tronul de har. Nu mai este nimic de osândit în aceia care sunt în Isus Hristos. Noi avem dreptul să venim sub Sânge și să pășim în Locul preasfânt. Chivotul

legământului este deschis, Cuvântul Domnului răsună și toți care sunt din Dumnezeu ascultă și cred Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc și le este descoperit.

Dacă avem aici rugăminți de mijlocire, cereri de rugăciune atunci vă rog ridicăți mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Dragi frați și surori, așa este scris aici: „Toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt «Da» și «Amin»”. Prin credință să punem mâinile noastre pe Cuvântul lui Dumnezeu și să spunem: „Iubite Domn, veșnicule Dumnezeu credincios, Tu stai de partea Cuvântului Tău. Tu ai venit să vestești eliberarea celor legați ca ei să fie dezlegați, să proclami un an de îndurare al Domnului”. Iubite Domn, fie ca ungera Duhului Sfânt să se odihnească peste întreaga adunare. Fie ca toți să înțeleagă că acum Tu ești prezent și ne vorbești, că Tu salvezi, vindeci, eliberezi, binecuvântezi, dăruiești descoperire prin har. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți aducem toate necazurile, toate rugăciunile. Fie că sunt tineri sau în vârstă, oricine am fi, noi venim la Tine. Și pe toți aceia care vin la Tine Tu nu-i izgonești afară. Tu ai vindecat întotdeauna, ai curățat pe cei leproși, celor orbi le-ai dăruit lumina, cei șchiopi au putut umbla. Tu ești Același astăzi. Confirmă-Ți Cuvântul pe care noi îl credem din toată inima. Vindecă, eliberează, binecuvântează și dăruiește descoperire.

Iubite Domn, cu toții împreună Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău viu și sfânt pe care ni l-ai descoperit. Îți mulțumim! Îți mulțumesc pentru toți frații mei și surorile mele din toate popoarele și limbile care pot crede așa cum zice Scriptura. Fie ca lor să le fie descoperit acum brațul Domnului. Cuvântul Tău nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis.

Iubite Domn, Tu ne-ai vorbit și în acest serviciu. Noi credem fiecare Cuvânt, credem că Tu Dumnezeule ești adevărat în vecii vecilor. Și că noi, prin har, putem fi în Tine, în Cuvântul Tău, în Cel adevărat. Totul este har. Binecuvântează-i pe toți cei care și-au ridicat mâinile, binecuvântează-i și ajută-i, confirmă-Ți Cuvântul Tău ca Adevăr. Noi credem din toată inima și din tot sufletul și vedem împlinite făgăduințele.

Iubite Domn, mai doresc să-Ți aduc o rugăciune: fie ca toți, grabnic, să creadă din toată inima așa cum zice Scriptura, pentru că revenirea Ta este foarte, foarte aproape. Ție Ți mulțumim că ne-ai deschis ochii, că recunoaștem semnele timpului și că am și înțeles ceea ce ai spus Tu: „*Când veți vedea că toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele pentru că știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Fie ca și cuvintele pe care le-am auzit din Evrei să fie cu noi. Fiecare Cuvânt să ne urmărească, să fie cu noi, ca noi să fim găsiți în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu.

Ție atotputernicului Dumnezeu Ți mulțumesc din toată inima și din tot sufletul și pentru ceea ce ai făcut astăzi aici în acest loc și pe întregul pământ! Ți mulțumesc! Binecuvântează în America de Sud, binecuvântează peste tot. Ție atotputernicului Dumnezeu Ți mulțumesc pentru tot în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin. Laudă și mulțumire Ți aducem Domnului. Ce zi minunată va fi acea zi!

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre zilnice. Starea mea trupească este mai slabă, dar Ți mulțumesc Domnului. Cuvântul mai are aceeași putere. Noi privim la Dumnezeul nostru care ne acordă harul Său.

O spun încă o dată: cadoul pe care îl avem, Cuvântul ceasului să fie propovăduit în toate limbile. Cuvântul ceasului să fie purtat pe întregul pământ. Așa a fost hotărât de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii și noi suntem mulțumitori din toată inima.

Dacă Dumnezeu vrea, cea mai mare călătorie va urma acum în februarie, în Filipine, Malaezia, Cambodgia, Vietnam, Bangkok, Thailanda. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Vor fi patrusprezece zile pline. Peste tot Dumnezeu deschide inimi și uși, iar noi trebuie să folosim șansa, să purtăm Cuvântul Domnului. Așa cum El mi-a poruncit: să merg dintr-un oraș într-altul, să propovăduiesc Cuvântul și să împart hrana duhovnicească. Lui, atotputernicului Dumnezeu Ți dăm slavă și cinste. Amin. Rămâneți în harul Domnului până data viitoare. Toți de pe întregul pământ fiți binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.